

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. J., N.**, právne zastúpeného JUDr. M., advokátom v P., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát SOI, so sídlom v Bratislave**, Prievozská č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. H/0601/07/07 zo dňa 1.2.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/9/2008-46 zo dňa 29.5.2009 v časti o trovách, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/9/2008-46 zo dňa 29.5.2009 v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a d/ OSP rozhodnutie žalovaného č. H/0601/07/07 zo dňa 1.2.2008 ako aj prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie pre Prešovský kraj č. H/0601/07/07 zo dňa 16.11.2007, vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie a zároveň ho zaviazal k náhrade trov konania úspešnému žalobcovi a to tak, že sumu 1.593,31 € je povinný zaplatiť žalobcovi a sumu 276,82 € na účet právneho zástupcu žalobcu.

Výrok o trovách napadol žalobca odvolaním, v ktorom namietal nepriznanie trov v uplatnenej výške s odôvodnením, že v predmetnej veci je možné oceniť hodnotu veci alebo práva v peniazoch a preto mal súd vychádzať pri určení odmeny za jeden úkon z hodnoty veci 800.000,-Sk (26.555 €). Poukázal tiež na skutočnosť, že súd z tejto hodnoty veci vychádzal aj keď vyrúbil súdny poplatok v sume 48.000 Sk (1.593,31 €). Ďalej krajskému súdu vytýkal, že samotné vyhotovenie rozsudku je z 29.5.2009 a teda vzhľadom na novelu účinnú od 1.6.2009 sa súd nemohol riadiť § 11 ods. 3 ale § 10 ods. 1 vyhlášky a za každý úkon mal priznať odmenu po 419,90 €.

Žalobca ďalej namietal nepriznanie odmeny za odvolanie proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu dôvodiac, že jednoznačne ide o úkon súvisiaci s konaním, pretože inak by nebolo možné podať ani žalobu na súd. K nepriznaniu odmeny za úkon „žiadosť o pomoc a nápravu“ zo dňa 14.4.2008 uviedol, že tento bol realizovaný s úmyslom predísť súdnemu sporu a bol účelný na bránenie jeho práva v zmysle § 142 ods. 1 OSP.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku o trovách nie je dôvodné.

V predmetnej právnej veci priznal krajský súd úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v zmysle § 250k ods. 1 OSP v sume 1.870,13 € pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku v sume 1.593,31 € a z trov právneho zastúpenia v sume 276,82 €, ktoré predstavovala odmena za tri úkony právnej služby určená podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl.“), prislúchajúci režijný paušál, náhrada za stratu času a cestovné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov **zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.**

Podľa § 11 ods. 1 vyhl. **základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch** alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Predmetom správneho súdnictva v zmysle ustanovení piatej časti OSP je preskúvanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov a preto je zrejmé, že predmet sporu nie je možné vyčíslieť v peniazoch. V tejto veci bolo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil so záverom krajského súdu, ktorý priznal žalobcovi náhradu za trovy právneho zastúpenia vypočítanú podľa § 11 ods. 1 vyhl..

Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku žalobcu o nesprávnom postupe súdu v súvislosti s novelizáciou vyhlášky, pretože podľa prechodných ustanovení vyhlášky účinných od 1.6.2009 (§ 20a vyhl.) za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov. Krajský súd preto postupoval v súlade s citovaným ustanovením, keď odmenu za všetky tri úkony právnej služby realizované do 29.5.2009, vyčíslil podľa § 11 ods. 1 vyhl..

K námietke žalobcu o nepriznaní odmeny za podanie odvolania proti prvostupňovému správne rozhodnutiu a za žiadosť adresovanú správne orgánu treba uviesť, že tieto úkony neboli úkonmi v súdnom konaní ale išlo o úkony v správnom konaní. Súd však rozhoduje len o trovách súdneho konania, preto nepriznanie odmeny za úkony v správnom konaní bolo dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené rozsudok krajského súd vo výroku o trovách podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2, § 250k ods. 1 a žalobcoví ich náhradu nepriznal, lebo v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. mája 2010

**Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová